

เอลียาห์ - หมายเลขเก้า

ผู้เผยพระวจนะโกหก

Jeff Pippenger

2023-10-11

เราได้จับบทความก่อนหน้านี้ด้วยข้อความตอนหนึ่งที่กล่าวถึง "วิญญาณมูสา"
ต่อไปนี่คือหนึ่งย่อหน้าจากข้อความตอนนั้น

"ศาสนานาจารย์ที่มีได้ถูกชำระให้บริสุทธิ์กำลังตั้งตนต่อสู้กับพระเจ้า พวกเขากำลังสรรเสริญพระคริสต์และพระแห่งโลกนี้ในลมหายใจเดียวกัน แม้โดยคำประกาศพวกเขาจะรับพระคริสต์ แต่พวกเขากลับโอบรับบาปรับบัส และโดยการกระทำของตนกล่าวว่า 'ไม่ใช่คนนี้ แต่เอาบาปรับบัส' ให้ทุกคนที่อ่านถ้อยคำเหล่านี้จงระวังให้ดี ซาตานได้อั้วอดถึงสิ่งที่มีมันสามารถกระทำได้ มันคิดว่าจะทำลายความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันซึ่งพระคริสต์ ทรงอธิษฐานขอให้มียูในคริสต์จักรของพระองค์ มันกล่าวว่า 'ข้าพเจ้าจะออกไป และจะเป็นวิญญาณมูสาเพื่อหลอกลวงผู้ที่ข้าพเจ้าจะหลอกได้ ให้ตีเตียน และกล่าวโทษ และบิดเบือน' จงปล่อยให้บุตรแห่งการล่อลวงและพยานเท็จได้รับการต้อนรับโดยคริสต์จักรที่ได้รับความสว่างยิ่งใหญ่ ได้รับหลักฐานยิ่งใหญ่ แล้วคริสต์จักรนั้นจะทิ้งข่าวสารที่องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงส่งมา และจะรับเอาคำกล่าวอ้างที่ไร้เหตุผลที่สุด รวมทั้งข้อสันนิษฐานเท็จและทฤษฎีเท็จทั้งหลาย ซาตานหัวเราะเยาะความโง่เขลาของพวกเขา เพราะมันรู้ว่าความจริงคืออะไร" Testimonies to Ministers, 409.

จงให้ "บุตรแห่งการล่อลวงและพยานเท็จได้รับการต้อนรับโดยคริสต์จักรหนึ่งซึ่งได้รับความสว่างอันยิ่งใหญ่ ได้รับหลักฐานอันยิ่งใหญ่ และคริสต์จักรนั้นจะทิ้งข่าวสารที่องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงส่งมา และยอมรับคำกล่าวอ้างที่ไร้เหตุผลอย่างยิ่ง ตลอดจนข้อสมมติอันเป็นเท็จและทฤษฎีอันเป็นเท็จต่าง ๆ" ในปี 1863 มิเลอไรต์แอดเวนติสม์ได้ "หวนกลับ"

ไปสู่วิธีวิทยาอันไร้เหตุผลและเป็นเท็จที่โปรเตสแตนต์ผู้ละทิ้งความเชื่อเคยใช้ และได้ปฏิเสธการระบุของวิลเลียม มิลเลอร์เกี่ยวกับเจ็ดกาลเวลาแห่งเลวินิตี บทที่ 26 เรื่องของการ "หวนกลับ"

นั้นได้ถูกถ่ายทอดเป็นภาพแทนโดยพวกกบฏในกัณดารวิถี บทที่ 14

เมื่อพวกเขาตัดสินใจเลือกหัวหน้าคนหนึ่งและกลับไปยังอียิปต์

และพวกเขาพูดกันว่า "ให้เราตั้งหัวหน้าคนหนึ่งขึ้น และให้เรากลับไปยังอียิปต์เถิด" กัณดารวิถี 14:4

ประเด็นเรื่องการ "กลับไป" สุนิกายโปรเตสแตนต์ที่ละทิ้งความเชื่อ ก็ได้รับการพรรณนาโดยเยเรมีย์เช่นกัน เมื่อในบทที่สิบห้า เขาได้รับคำบอกกล่าวพวกโปรเตสแตนต์ที่ล้มลงแล้วอาจกลับมาหาเขาได้ แต่เขามิให้ "กลับไป" หาพวกเขา

ข้าพระองค์มิได้นั่งอยู่ในชุมนุมของบรรดาผู้เยาะเย้ย และมีได้ชื่นชมยินดี

ข้าพระองค์นั่งอยู่ลำพังเพราะพระหัตถ์ของพระองค์

เพราะพระองค์ได้ทรงกระทำให้ข้าพระองค์เต็มไปด้วยความเดือดดาล

เหตุใดความเจ็บปวดของข้าพระองค์จึงยังยืนอยู่เนื่องนิรันดร์ และบาดแผลของข้าพระองค์จึงรักษาไม่หาย

ซึ่งไม่ยอมรับการเยียวยาเล่า? พระองค์จะทรงเป็นแก่ข้าพระองค์ดังผู้มูสาโดยสิ้นเชิงหรือ

และตั้งสายน้ำที่เหือดแห้งไปหรือ? เพราะฉะนั้นพระยาห์เวห์ตรัสตั้งนี้ว่า ถ้าเจ้ากลับมา

เราจะนำเจ้ากลับคืนมาอีก และเจ้าจะยืนอยู่ต่อหน้าเรา และถ้าเจ้าแยกสิ่งประเสริฐออกจากสิ่งเลวทราม

เจ้าย่อมจะเป็นดังปากของเรา ให้พวกเขากลับมาหาเจ้า แต่เจ้าอย่ากลับไปหาพวกเขา

และเราจะกระทำให้เจ้าเป็นกำแพงทองสัมฤทธิ์อันมั่นคงแก่ชนชาตินี้ และพวกเขาจะต่อสู้กับเจ้า แต่จะเอาชนะเจ้าไม่ได้ เพราะเราอยู่กับเจ้า เพื่อช่วยเจ้าให้รอดและเพื่อช่วยกู้เจ้า พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้ เยเรมีย์ 15:17-20

บางทีภาพประกอบเชิงพยากรณ์ที่ชัดเจนที่สุดของหลักการที่ว่าไม่ควรหวนกลับไปสู่โปรเตสแตนต์ที่ละทิ้งความเชื่อ อาจพบได้ในเรื่องราวของผู้เผยพระวจนะที่ไม่เชื่อฟัง ผู้ซึ่งได้นำสารแห่งการตำหนิไปยังเยโรโบอัม กษัตริย์องค์แรกของอาณาจักรสิบเผ่าทางเหนือ

แล้วกษัตริย์ตรัสแก่คนของพระเจ้าว่า “จงกลับบ้านไปกับเรา และพักผ่อนให้สดชื่น แล้วเราจะให้บำเหน็จแก่ท่าน” และคนของพระเจ้าทูลกษัตริย์ว่า “แม้พระองค์จะประทานทรัพย์สินแก่ข้าพเจ้าครึ่งหนึ่งของพระนิเวศของพระองค์ ข้าพเจ้าก็จะไม่เข้าไปกับพระองค์ อีกทั้งจะไม่รับประทานอาหารหรือดื่มน้ำในสถานที่นี้ เพราะพระวจนะของพระยาห์เวห์ได้ทรงกำชับข้าพเจ้าไว้ตั้งนั้ว่า อย่ารับประทานอาหาร อย่าดื่มน้ำ และอย่ากลับไปตามทางเดิมที่เจ้าได้มา” เขาจึงไปอีกทางหนึ่ง และมีได้กลับไปตามทางที่เขามายังเบธเอล 1 พงศ์กษัตริย์ 13:7-10

ผู้เผยพระวจนะที่ไม่เชื่อฟังได้รับพระดำรัสจากพระเจ้าแล้วว่า อย่าได้กลับไปตามทางที่ตนมา มิฉะนั้นไรต์แอดเวนติสม์ได้ออกมาจากโปรเตสแตนต์ซึ่งมีชาวดิสเปนตัวแทน และพวกเขาจะต้องไม่หวนกลับไป ถึงแม้ว่าผู้เผยพระวจนะที่ไม่เชื่อฟังจะรู้อย่างชัดเจนแล้วว่าไม่ควรกลับไปตามทางที่ตนมา ผู้เผยพระวจนะเท็จคนหนึ่งแห่งอาณาจักรของเยโรโบอัมก็ได้บอกแก่เขาว่า พระเจ้าได้ตรัสว่าผู้เผยพระวจนะที่ไม่เชื่อฟังควรกลับไปยังเรือนของผู้เผยพระวจนะเท็จและรับประทานอาหารกับเขา แม้จะขัดกับพระบัญชาของพระเจ้า เขาก็ยังทำเช่นนั้นจริง ๆ ครั้นเมื่อเขาเริ่มรับประทานอาหารของผู้เผยพระวจนะเท็จแล้ว พระคัมภีร์ก็กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่าผู้เผยพระวจนะแห่งสะมาเรียได้กล่าวมุสา

ครั้งนั้นมีผู้พยากรณ์ชราคนหนึ่งอาศัยอยู่ในเบธเอล และบุตรชายของเขาจะมาเล่าให้เขาฟังถึงบรรดากิจการทั้งสิ้นที่คนของพระเจ้าได้กระทำในวันนั้น ณ เบธเอล ทั้งถ้อยคำที่เขาได้กล่าวแก่กษัตริย์นั้น บุตรชายเหล่านั้นก็ได้เล่าให้บิดาของตนฟังด้วย และบิดาของเขา กล่าวแก่พวกเขาว่า “เขาไปทางไหน?” เพราะบุตรชายของเขาได้เห็นว่าเป็นคนของพระเจ้าผู้มาจากยูดาห์ไปทางใด แล้วท่านจึงกล่าวแก่บุตรชายว่า “จงผูกอานลาให้เรา” พวกเขาจึงผูกอานลาให้ท่าน และท่านก็ขี่ลาไปบนนั้น แล้วออกติดตามคนของพระเจ้าไป และพบเขากำลังนั่งอยู่ใต้ต้นโอ๊กต้นหนึ่ง ท่านจึงกล่าวแก่เขาว่า “ท่านเป็นคนของพระเจ้าผู้มาจากยูดาห์หรือ?” เขาตอบว่า “ข้าพเจ้าเป็น” แล้วท่านจึงกล่าวแก่เขาว่า “เชิญกลับบ้านกับข้าพเจ้า และรับประทานอาหารเถิด” เขาจึงตอบว่า “ข้าพเจ้าจะกลับไปกับท่าน หรือเข้าไปกับท่านไม่ได้ อีกทั้งจะไม่รับประทานอาหารหรือดื่มน้ำกับท่านในสถานที่นี้ด้วย เพราะมีพระวจนะของพระยาห์เวห์ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า ‘เจ้าห้ามรับประทานอาหารหรือดื่มน้ำที่นั่น และห้ามกลับไปตามทางที่เจ้ามา’” เขาจึงกล่าวแก่เขาว่า “ข้าพเจ้าก็เป็นผู้พยากรณ์เหมือนท่าน และทูตสวรรค์องค์หนึ่งได้กล่าวแก่ข้าพเจ้าโดยพระวจนะของพระยาห์เวห์ว่า ‘จงพาเขากลับไปกับท่านยังเรือนของท่าน เพื่อเขาจะได้รับประทานอาหารและดื่มน้ำ’” แต่เขาได้กล่าวมุสาแก่เขา เขาจึงกลับไปกับท่าน และได้รับประทานอาหารในเรือนของท่าน และดื่มน้ำ 1 พงศ์กษัตริย์ 13:11-19

ผู้พยากรณ์ผู้ไม่เชื่อฟังได้กินและดื่มร่วมกับผู้พยากรณ์มุสาแห่งสะมาเรีย หมายความว่าเขายอมรับข่าวสารของผู้พยากรณ์ผู้ละทิ้งความเชื่อ และปฏิเสธข่าวสารขององค์พระผู้เป็นเจ้า ซึ่งเป็นข่าวสารที่เขาเองได้ประกาศอย่างซื่อสัตย์ในวันเดียวกันนั้น เขารู้อยู่เต็มอกว่าเขาไม่ควรกลับไป

แต่กระนั้นเขาก็ยังทำเช่นนั้น ชิสเตอร์ไวท์แจ้งแก่เราว่า หาก
“บุตรแห่งการล่อลวงและพยานเท็จได้รับการต้อนรับจากคริสตจักรที่ได้รับความสว่างยิ่งใหญ่
หลักฐานอันยิ่งใหญ่ คริสตจักรนั้นก็จะต้องทิ้งข่าวสารที่องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงส่งมา”
ในประวัติศาสตร์ของกลุ่มมิลเลอร์ไรต์ ทูตสวรรค์องค์แรกได้ส่องสว่างแก่แผ่นดินโลกด้วยพระสิริของตนแล้ว ในปี
ค.ศ. 1840 ข่าวสารของทูตสวรรค์องค์แรกได้ถูกนำไปยังทุกสถานที่มีชีวิตทั่วโลก

“ข่าวสารเรื่องการเสด็จมาในไม่ช้าขององค์พระผู้เป็นเจ้าสู่โลกของเราด้วยฤทธิ์เดชและพระสิริอันยิ่งใหญ่
นั้นเป็นความจริง และในปี 1840 มีเสียงจำนวนมากถูกยกขึ้นในการประกาศข่าวสารนั้น” Manuscript
Releases, เล่ม 9, หน้า 134.

ไม่นานหลังจากนั้น มิลเลอร์ไรต์แอดเวนติสต์ก็กลับไปสู่ “คำมุสา”
แห่งระเบียบวิธีของโปรเตสแตนต์ผู้ละทิ้งความเชื่อ และละทิ้ง “ข่าวสารขององค์พระผู้เป็นเจ้า”
ซึ่งพระเจ้าทรงส่งมาผ่านวิลเลียม มิลเลอร์ พวกเขาได้ละทิ้งข่าวสารของโมเสสตามที่เอลิยาห์นำเสนอ และ
“คำมุสา” ซึ่งได้รับไว้ ณ เบื้องต้นในประวัติศาสตร์ของมิลเลอร์ไรต์นั้น เป็นตัวแทนของ “คำมุสา”
ที่ถูกเชื่อในที่สุดปลาย; คือ “คำมุสา” ที่นำความลุ่มหลงอย่างแรงกล้ามาสู่แอดเวนติสต์แห่งเลาตีเซีย.

และด้วยกลอุบายแห่งความอธรรมทุกอย่างในบรรดาผู้ที่กำลังพินาศ
เพราะเขาทั้งหลายมิได้รับความรักในความจริง เพื่อเขาจะได้รอด และเพราะเหตุนี้
พระเจ้าจึงจะทรงส่งความหลงผิดอย่างแรงกล้ามาถึงเขา เพื่อเขาจะได้เชื่อเรื่องมุสา
เพื่อว่าบรรดาผู้ที่ไม่ได้เชื่อความจริง แต่ยินดีในความอธรรม จะถูกพิพากษาลงโทษทั้งหมด 2 เธสะโลนิกา
2:10-12

เรากำลังพยายามแสดงให้เห็นบทบาทของเอลิยาห์ในฐานะสัญลักษณ์ที่สัมพันธ์กับประวัติศาสตร์คู่ขนานของเขา
แห่งโปรเตสแตนต์นิยมและเขาแห่งสาธารณรัฐนิยม
ในช่วงเวลาที่อาณาจักรที่หกแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ทรงครอบครองอยู่
ความยากลำบากในการรวบรวมประเด็นทั้งหมดของปี 1863 เข้าด้วยกันในเชิงคำพยากรณ์
อย่างน้อยสำหรับข้าพเจ้า ก็คือแนวเส้นต่าง ๆ ที่เชื่อมโยงสัมพันธ์กันหลายประการซึ่งเฉียดเข้าใกล้แนวคิดของ
“ตรรกะแบบอ้อมค้อม” ตรรกะที่ตรงไปตรงมาย่อมเป็นแนวทางที่ดีที่สุดเสมอ
แต่การระบุความจริงของพระเจ้าและความสัมพันธ์ของความจริงเหล่านั้นต่อกันและกันเป็นงานที่ยาก
เพราะสิ่งเหล่านั้นพบได้ในพระคัมภีร์ “ที่นิรันดร์และที่นั่นหนอย”

พระองค์จะทรงสั่งสอนความรู้แก่ผู้ใด? และจะทรงกระทำให้ผู้ใดเข้าใจคำสอน? คือผู้ที่หยามมาแล้ว
และถูกพาออกจากอกแม่แล้ว เพราะต้องมีบัญญัติซ้อนบัญญัติ บัญญัติซ้อนบัญญัติ; บรรทัดซ้อนบรรทัด
บรรทัดซ้อนบรรทัด; ที่นิรันดร์หนึ่ง และที่นั่นหนึ่ง อิสยาห์ 28:9, 10

นอกจากนี้ ยังเป็นงานที่ยากเมื่อกลุ่มผู้อ่านเป้าหมายของท่านประกอบด้วยทั้งผู้ที่คุ้นเคยกับความจริงหลักซึ่งทำ
นกำลังกำหนดประเด็นอยู่ และผู้อื่นที่ยังใหม่ต่อสิ่งทั้งปวงนี้
แทบทุกความจริงที่ข้าพเจ้าตั้งใจจะกล่าวโดยสังเขปในบทความนี้ สามารถพบได้ใน Habakkuk's Tables
เพื่อมิให้พัวพันกับข้าพเจ้ากำลังใช้ “ตรรกะกวาน” ข้าพเจ้าจึงบอกท่านล่วงหน้าว่าเรากำลังจะไปทีใด
ก่อนที่เราจะไปถึงที่นั่นจริง ๆ

ในปี 1863 ลัทธิแอดเวนติสต์แบบมิลเลอร์ไรต์แห่งเลาตีเซียได้ตั้งรูปเคารพแห่งความหึงหวงขึ้น
รูปเคารพแห่งความหึงหวงนั้นเป็นตัวแทนของคนรุ่นแรกจากสี่รุ่นของลัทธิแอดเวนติสต์แห่งเลาตีเซีย

แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย บัดนี้จงเฝงตาของเจ้าไปทางทิศเหนือ
ข้าพเจ้าจึงเฝงตาไปทางทิศเหนือ และดูเถิด ทางทิศเหนือที่ประดุจแทนบูชา

มีรูปเคารพแห่งความหึงหวงนี้อยู่ที่ทางเข้า เอเสเคียล 8:5

คริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส์ทั้งสี่ชั่วอายุคนได้รับการพรรณนาไว้ในพระคัมภีร์ตอนต่าง ๆ แต่ข้าพเจ้าใช้เอเสเคียลบทที่ 8 เป็นจุดอ้างอิงหลัก เหตุผลก็เพราะว่าบทที่ 8 นำไปสู่บทที่ 9 ในเอเสเคียลบทที่ 9 มีการพรรณนาถึงการประทับตราของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน และใน Testimonies เล่มที่ห้า ชิสเตอร์ไวท์ได้ระบุข้อเท็จจริงนี้ไว้อย่างชัดเจน ในคำอธิบายของชิสเตอร์ไวท์นั้น ท่านได้กล่าวถึงผู้นมัสการในกรุงเยรูซาเล็มสองจำพวกอย่างชัดเจนในเวลาที่มีการประทับตรา เอเสเคียลก็กระทำเช่นเดียวกัน และจำพวกที่ไม่ได้รับตรานั้นได้รับการพรรณนาไว้ในบทที่ 8

“คนจำพวกที่ไม่รู้สึกโศกเศร้าต่อความเสื่อมถอยฝ่ายจิตวิญญาณของตนเอง และไม่คร่ำครวญถึงบาปของผู้อื่น จะถูกปล่อยไว้โดยปราศจากตราประทับของพระเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงมอบหมายแก่ผู้สื่อสารของพระองค์ คือบรรดาชายผู้ถืออาวุธซึ่งหารอยู่เมื่อว่า ‘จงตามเขาไปทั่วนคร และจงประหารเสีย อย่าให้ตาของเจ้าปราณี และอย่าได้มีความสงสารเลย จงฆ่าให้สิ้นทั้งคนแก่และคนหนุ่ม ทั้งหญิงพรหมจารี และเด็กเล็ก และผู้หญิง แต่งงอย่าเข้าใกล้ผู้ใดที่มีเครื่องหมายนั้นอยู่บนตัวเขา และจงเริ่มต้นที่สถานนมัสการของเรา’ แล้วพวกเขาก็เริ่มต้นที่พวกผู้เฒ่าซึ่งอยู่หน้าพระนิเวศนั้น”

“ที่นี่เราจะเห็นได้ว่าคริสตจักร—สถานนมัสการอันบริสุทธิ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า—เป็นสิ่งแรกที่ต้องรับการ ประทูลจากพระพิโรธของพระเจ้า พวกผู้อาวุโส ทั้งหลายผู้ซึ่งพระเจ้าได้ทรงประทานความสว่างอันยิ่งใหญ่แก่เขา และผู้ซึ่งได้ยืนหยัดเป็นผู้พิทักษ์ผลประโยชน์ฝ่ายจิตวิญญาณของประชาชน ได้ทรยศต่อความไว้วางใจที่ได้รับมอบหมาย พวกเขาได้รับเอาหน้าที่ที่ว่า เราไม่จำเป็นต้องคอยดูหมายสำคัญอัศจรรย์และการสำแดงฤทธานภาพของพระเจ้าอย่างเด่นชัดดังเช่นในสมัยก่อน กาลเวลาได้เปลี่ยนไปแล้ว ถ้อยคำเหล่านี้กลับทำให้ความไม่เชื่อของเขาเข้มแข็งขึ้น และเขาทั้งหลายกล่าวว่า ‘พระยาห์เวห์จะไม่ทรงกระทำความดี และพระองค์ก็จะไม่ทรงกระทำความชั่ว’ พระองค์ทรงเปี่ยมด้วยพระเมตตาเกินกว่าจะเสด็จมาเยี่ยมประชากรของพระองค์ด้วยการพิพากษา ดังนั้น ‘สันติภาพและความปลอดภัย’ จึงเป็นเสียงร้องจากบรรดาผู้ที่จะไม่เปล่งเสียงของตนอีกเลยดุจเสียงแตร เพื่อสำแดงการละเมิดของประชากรของพระเจ้าและบาปทั้งหลายของวงศ์วานยาโคบ สุนัขไต่เหล่านี้ที่ไม่ยอมเห่า คือบรรดาผู้ที่ได้รับการแก้แค้นอันชอบธรรมจากพระเจ้าผู้ทรงพระพิโรธ ชายหญิง เด็กสาว และเด็กเล็กทั้งหลาย ต่างพินาศไปพร้อมกันทั้งสิ้น” Testimonies, volume 5, 211.

บทที่แปดกำลังพรรณนาถึงผู้ที่อยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม—“คริสตจักร”

ในชนรุ่นที่สี่ของสี่ชั่วอายุคน—ซึ่งถูกแสดงเป็นภาพที่กำลังก้มกราบดวงอาทิตย์

แล้วท่านทรงพาข้าพเจ้าเข้าไปยังลานชั้นในแห่งพระนิเวศของพระยาห์เวห์ และดูเถิด ที่ประตูพระวิหารของพระยาห์เวห์ ระหว่างมุขกับแท่นบูชา มีชายประมาณยี่สิบห้าคน หันหลังให้พระวิหารของพระยาห์เวห์ และหันหน้าไปทางทิศตะวันออก และพวกเขาก็มีสการดวงอาทิตย์ทางทิศตะวันออก แล้วพระองค์ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า “โอ บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าได้เห็นสิ่งนี้หรือ? การที่พงศ์พันธุ์ยูดาห์กระทำสิ่งน่าสะอิดสะเอียนซึ่งพวกเขากระทำกันที่นี่นั้น เป็นเรื่องเล็กน้อยหรือ? เพราะพวกเขาได้ทำให้แผ่นดินเต็มไปด้วยความทารุณ และได้หวนกลับมาช่วยเราให้กริ้ว และดูเถิด พวกเขาเอากิ่งไม้มาจ่อที่จมูกของตน เพราะฉะนั้น เราจะกระทำด้วยความพิโรธเช่นกัน นัยน์ตาของเราจะไม่ไว้ชีวิต ทั้งเราจะไม่เมตตา และแม้พวกเขาจะร้องเสียงดังในหูของเรา เราก็จะไม่ฟังพวกเขา” เอเสเคียล 8:16-18

เช่นเดียวกับรายงานอันชั่วร้ายของสายลับสิบคนนั้น

ผู้นำยี่สิบห้าคนของการกบฏซึ่งกำลังนมัสการดวงอาทิตย์ได้ “ยิวพระพิโรธ”

ขององค์พระผู้เป็นเจ้าให้ทรงกริ้วขึ้น กฎหมายวันอาทิตย์คือ “วันแห่งการย้ายพระพิโรธ” ซึ่งบรรดาผู้เผยพระวจนะได้ชี้ล่วงหน้าไปถึง บทที่เก้าพรรณนาถึงบรรดาผู้ที่ได้รับตราประทับของพระเจ้า ณ ช่วงเวลาเดียวกันนั้น เพราะเป็นเพียงการกล่าวซ้ำและขยายความจากบทที่แปดเท่านั้น

“การประทับตราผู้รับใช้ของพระเจ้านี้ [วิวรณ์ บทที่เจ็ด] เป็นสิ่งเดียวกันกับที่ได้ทรงสำแดงแก่นิมิตของเอเสเคียล” Testimonies to Ministers, 445.

ในปี 1863 ชนอาเดเวนติสต์ฝ่ายเลาตีเชิธรุ่นแรกเริ่มต้นการพเนจรผ่านถิ่นทุรกันดารของตน ประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ที่ระบุรูปเคารพแห่งความหึงหวงในปี 1863 นั้น คือวัวทองคำของอาโรน ลักษณะเชิงพยากรณ์ของวัวทองคำคือ มันเป็นรูปเคารพของสัตว์ร้าย และมันเป็นทองคำ ทองคำเป็นสัญลักษณ์ของบาบิโลน ดังนั้น วัวทองคำของอาโรนจึงเป็นรูปเคารพของสัตว์ร้ายแห่งบาบิโลน รูปเคารพของสัตว์ร้ายถูกนิยามไว้เพียงว่าเป็นการผสมผสานกันของคริสตจักรกับรัฐ โดยมีคริสตจักรเป็นฝ่ายควบคุมความสัมพันธ์นั้น

“แต่ ‘รูปเคารพของสัตว์ร้าย’ คืออะไร? และมันจะถูกทำขึ้นอย่างไร? รูปเคารพนั้นถูกสร้างขึ้นโดยสัตว์ร้ายที่มีสองเขา และเป็นรูปเคารพของสัตว์ร้ายนั้น อีกทั้งยังถูกเรียกว่าเป็นรูปเคารพแห่งสัตว์ร้ายด้วย ดังนั้น เพื่อจะเข้าใจว่ารูปเคารพนั้นมีลักษณะเช่นไร และจะถูกสร้างขึ้นอย่างไร เราจำเป็นต้องศึกษาลักษณะเฉพาะของตัวสัตว์ร้ายเอง—คือสันตะปาปา”

“เมื่อคริสตจักรยุคแรกเสื่อมทรามลงโดยการละทิ้งความเรียบง่ายของชาวประเสริฐและยอมรับพิธีกรรมและจารีตของคนนอกศาสนา นางก็สูญเสียพระวิญญาณและฤทธานุภาพของพระเจ้า; และเพื่อจะควบคุมมโนธรรมของประชาชน นางจึงแสวงหาการสนับสนุนจากอำนาจฝ่ายบ้านเมือง ผลที่เกิดขึ้นคือสันตะปาปา คือคริสตจักรที่ควบคุมอำนาจของรัฐและใช้อำนาจนั้นเพื่อส่งเสริมจุดมุ่งหมายของตนเอง โดยเฉพาะเพื่อการลงโทษ ‘ความเชื่อนอกกริต’ เพื่อให้สหรัฐอเมริกาสร้างรูปของสัตว์ร้ายนั้นขึ้นมา อำนาจทางศาสนาส่งผลกระทบต่อรัฐบาลพลเรือนเสียจนว่าอำนาจของรัฐจะถูกคริสตจักรนำไปใช้ด้วย เพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายของตนเอง” The Great Controversy, 443.

ลูกวัวที่อาโรนสร้างขึ้นนั้น ถูกสร้างขึ้นในขณะที่โมเสสกำลังรับพระบัญญัติสิบประการ พระบัญญัติข้อที่สองทรงห้ามการนมัสการรูปเคารพ และรวมถึงคำพรรณนาบางส่วนเกี่ยวกับพระลักษณะของพระเจ้า เมื่อระบุว่าพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าผู้หึงหวง.

“อย่าทำรูปเคารพสักสำหรับตน หรือทำรูปจำลองสิ่งใด ๆ ซึ่งอยู่ในฟ้าสวรรค์เบื้องบน หรือที่อยู่ในแผ่นดินเบื้องล่าง หรือที่อยู่ในน้ำใต้แผ่นดินนั้น อย่ากราบไหว้หรือปรนนิบัติรูปเหล่านั้น เพราะเราคือพระยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้า เป็นพระเจ้าผู้หึงหวง ผู้ลงโทษความชั่วช้าของบิดาตกแก่บุตรหลานถึงสามชั่วและสี่ชั่วอายุของผู้ที่ชังเรา และสำแดงพระเมตตาแก่คนเป็นพัน ๆ ชั่วอายุของผู้ที่รักเราและรักษาบัญญัติของเรา” อพยพ 20:4-6

รูปวัวทองคำของอาโรน ซึ่งเป็นรูปเคารพนั้น เป็นภาพแห่งความหึงหวง เพราะมันก่อให้เกิดความกริ้วอันชอบธรรมซึ่งบังคับให้โมเสสขว้างแผ่นศิลาสองแผ่นแรกแห่งพระบัญญัติสิบประการลงและทำให้แตก เรามุ่งหมายจะแสดงว่า แผ่นภูมิปลอมแปลงของปี 1863 นั้น ได้รับการแทนด้วยวัวทองคำของอาโรน ความหึงหวงของพระเจ้าทรงสำแดงต่อวัวทองคำของอาโรน เพราะวัวทองคำนั้นเป็นตัวแทนของพระเจ้า วันนั้นเป็นภาพแทนปลอมแปลงของพระเจ้า อาโรนได้ประกาศว่ามันเป็นตัวแทนของพระหิงหลายที่ได้ช่วยพวกเขาให้พ้นจากความเป็นทาสในอียิปต์ แผ่นศิลาทั้งสองที่โมเสสทำแตกในประวัติศาสตร์นั้น เป็น “สำเนา” แห่งพระลักษณะของพระเจ้าที่แท้จริง คือพระเจ้าผู้ซึ่งได้นำพวกเขาออกจากอียิปต์จริง ๆ แผ่นภูมิปลอมแปลงที่จัดทำขึ้นในปี 1863

เป็นภาพแห่งความหึงหวง เพราะมันได้ทำให้แผ่นศิลาทั้งสองแห่งอาบาคูกบทยี่สองแตกเสีย โดยการตัด “เจ็ดกาลเวลา” แห่งคำปฏิญาณของโมเสสออกไป

“ข้าพเจ้าได้เห็นว่าแผนภูมิปี 1843 นั้นได้รับการกำกับโดยพระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า และไม่ควรถูกแก้ไขเปลี่ยนแปลง; ตัวเลขทั้งหลายนั้นเป็นไปตามที่พระองค์ทรงประสงค์; พระหัตถ์ของพระองค์ทรงปกคลุมอยู่ และทรงซ่อนความผิดพลาดประการหนึ่งไว้ในตัวเลขบางส่วน เพื่อไม่ให้ผู้ใดมองเห็นได้ จนกว่าพระหัตถ์ของพระองค์จะถูกยกออกไป” Early Writings, 74, 75.

ยิ่งไปกว่านั้น เอลเลน ไวท์ยังได้เพิ่มเติมต่อคำสัมมิให้เปลี่ยนแปลงแผนภูมิปี 1843 โดยมีข้อกำหนดว่า “เว้นแต่โดยการดลใจ”

“ข้าพเจ้าเห็นว่าแผนภูมิเก่านั้นได้รับการทรงนำโดยองค์พระผู้เป็นเจ้า และไม่ควรถูกแก้ไขแม้แต่ตัวเลขใด ๆ ในนั้น เว้นแต่โดยการดลใจ
ข้าพเจ้าเห็นว่าตัวเลขทั้งหลายบนแผนภูมินั้นเป็นไปตามที่พระเจ้าทรงประสงค์ให้เป็น และพระหัตถ์ของพระองค์ได้ปกคลุมและซ่อนความผิดพลาดอย่างหนึ่งไว้ในตัวเลขบางตัว เพื่อมิให้ผู้ใดเห็น จนกว่าพระหัตถ์ของพระองค์จะถูกยกออกไป” Spalding and Magan, 2.

ยากอบและเอลเลน ไวท์อาศัยอยู่กับครอบครัวของโอทิส นิโคล ขณะที่ครอบครัวนิโคลได้จัดทำและผลิตแผนภูมิปี 1850 สิ่งเดียวที่ถูก “เปลี่ยนแปลง” ในแผนภูมิปี 1850 ก็คือ การใช้ปี ‘1844’ แทนปี ‘1843’ ซึ่งได้ถูกแสดงไว้บนแผนภูมิปี 1843 สิ่งเดียวที่ถูก “เปลี่ยนแปลง” ก็คือการแก้ไข “ความผิดพลาด” ที่พระเจ้าได้ทรงยับยั้งพระหัตถ์ของพระองค์ไว้เหนือสิ่งนั้น การดลใจของผู้เผยพระวจนะสถริ้อยู่ในบ้านหลังเดียวกันนั่นเอง ที่ซึ่งแผนภูมิปี 1843 ถูก “เปลี่ยนแปลง” เป็นแผนภูมิปี 1850 และเจ็ดวาระแห่งเลวินิตี บทที่ยี่สิบหกยังคงได้รับการอ้างไว้บนแผนภูมินั้น ดังเช่นที่เคยเป็นอยู่บนแผนภูมิปี 1843

พระบัญญัติข้อที่สองประกอบด้วยอีกชิ้นหนึ่งของภาพปริศนาเชิงพยากรณ์นี้ เพราะพระบัญญัตินั้นชี้ให้เห็นว่าพระเจ้าทรงนับบรรดาชั่วอายุคน จนกว่าพระองค์จะเสด็จมาเยี่ยมโทษความชั่วช้าที่ได้เกิดขึ้น ปี 1863 เป็นจุดเริ่มต้นของชั่วอายุคนแรกในสี่ชั่วอายุของคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอดเวนติส เพราะชบวนการมิลเลอไรต์ได้สิ้นสุดลง ณ จุดนั้น.

แผ่นศิลาสองแผ่นแห่งพระบัญญัติสิบประการเป็นแบบจำลองของแผ่นศิลาสองแผ่นของอาบาคูก แต่ยังเป็นแบบจำลองของขนมปังโบกถวายสองก้อนในเทศกาลเพนเทคอสต์ด้วย ซึ่งเป็นเครื่องบูชาเพียงอย่างเดียวในพิธีแห่งสถานนมัสการที่มีบาปรวมอยู่ด้วยการสำแดงฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าในการประทานพระบัญญัติสิบประการ การสำแดงฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าในการเทพระวิญญาณบริสุทธิ์ลงมาในวันเพนเทคอสต์ และการสำแดงฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าในประวัติศาสตร์ของแผนภูมิสองแผ่นของพวกมิลเลอไรต์ ทั้งหมดนี้ล้วนเป็นแบบจำลองของการสำแดงครั้งสุดท้ายแห่งการเทพระวิญญาณบริสุทธิ์ลงมาในฝนชุกปลายฤดู ขนมปังโบกถวายสองก้อนแห่งเทศกาลเพนเทคอสต์เป็นตัวแทนของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน ผู้ซึ่งถูกยกขึ้นเป็นธงสัญญาในระหว่างฝนชุกปลายฤดู

ขนมปังสองก้อนแห่งคลื่นภายในเทศกาลเพนเทคอสต์นั้นต้องจัดเตรียมด้วย “เชื้อขนมปัง” ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แทนบาป แต่เชื้อขนมปังนั้นถูกทำลายไปโดยกระบวนการอบ

ในระหว่างนั้น เมื่อประชาชนจำนวนมหาศาลได้มาชุมนุมพร้อมกัน จนถึงกับเหยียบกันเอง พระองค์ทรงเริ่มตรัสแก่เหล่าสาวกของพระองค์ก่อนทั้งสิ้นว่า “ท่านทั้งหลายจงระวังเชื้อของพวกฟาริสี

ซึ่งก็คือความหน้าซื่อใจคด” ลูกา 12:1

ขนมปังที่โบกกลายเป็นเครื่องบูชาผลแรกแห่งพืชผล

ท่านทั้งหลายจงนำขนมปังโบกถวายสองก้อนออกมาจากที่อยู่อาศัยของท่าน เป็นขนมปังที่ทำด้วยแป้งละเอียดขนาดสอง ในสิบเอฟาห์ต่อก่อน ให้เขาอบด้วยเชื้อขนมปังเหล่านี้เป็นผลแรกถวายแด่พระยาห์เวห์ เลวีนิติ 23:17

คนทั้งหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันเป็นเครื่องบูชาผลแรกในวาระสุดท้าย

แล้วข้าพเจ้าได้มองดู และดูเถิด มีพระเมษโปดกทรงยืนอยู่บนภูเขาศิโยน และมีคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันอยู่กับพระองค์ โดยมีพระนามของพระบิดาของพระองค์เขียนไว้ที่หน้าผากของเขาทั้งหลาย และข้าพเจ้าได้ยินเสียงจากสวรรค์ ดุจเสียงน้ำมากหลาย และดุจเสียงฟ้าร้องอันยิ่งใหญ่ และข้าพเจ้าได้ยินเสียงของบรรดานักดีดพิณ กำลังดีดพิณของตน และเขาทั้งหลายร้องเพลงประหนึ่งว่าเป็นเพลงใหม่เฉพาะพระที่นั่ง และเฉพาะหน้าสัตว์ทั้งสี่ และพวกผู้อาวูโส และไม่มีผู้ใดสามารถเรียนรู้เพลงนั้นได้ นอกจากคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันผู้ซึ่งได้รับการไถ่ออกมาจากแผ่นดินโลก คนเหล่านี้คือผู้ที่มิได้เป็นมลทินกับผู้หญิงทั้งหลาย เพราะเขาเป็นพรหมจารี คนเหล่านี้คือผู้ที่ติดตามพระเมษโปดกไปทุกแห่งที่พระองค์เสด็จไป คนเหล่านี้ได้รับการไถ่ออกมาจากท่ามกลางมนุษย์ เป็นผลแรกถวายแด่พระเจ้าและแด่พระเมษโปดก และในปากของเขาทั้งหลายไม่พบคำล่อลวงเลย เพราะเขาทั้งหลายปราศจากตำหนิเฉพาะพระที่นั่งของพระเจ้า วิวรณ 14:1-5

บรรดาผู้นมัสการในยุคสุดท้ายผู้ซึ่งจะไม่ต้องลี้มรสความตาย อันมีเอเลียห์เป็นภาพแทน จะได้มีชัยชนะเหนือบาปอย่างสิ้นเชิง เพราะไฟแห่งการชำระให้บริสุทธิ์ซึ่งผู้ส่งสารแห่งพันธสัญญานำมาสู่เขาทั้งหลาย จะเผาและขจัดเชื้อฟุ้งออกจากบุตรทั้งหลายของเลวีอย่างหมดจด.

ดูเถิด เราจะส่งผู้สื่อสารของเราไป และเขาจะจัดเตรียมทางไว้ข้างหน้าเรา และองค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ซึ่งพวกเจ้าทั้งหลายแสวงหา จะเสด็จมายังพระวิหารของพระองค์โดยฉับพลัน คือทูตแห่งพันธสัญญา ผู้ซึ่งพวกเจ้าทั้งหลายยินดีในท่าน ดูเถิด ท่านจะมา พระยาห์เวห์จอมโยธาตรัสดังนี้ แต่ผู้ใดเล่าจะทนอยู่ได้ในวันแห่งการเสด็จมาของท่าน? และผู้ใดจะยืนหยัดได้เมื่อท่านทรงปรากฏ? เพราะท่านทรงเป็นดุจไฟของช่างกลึง และดุจสบู่ของผู้ซักฟอก และท่านจะประทับนั่งตั้งช่างกลึงและผู้ชำระเงินให้บริสุทธิ์ และท่านจะทรงชำระบุตรทั้งหลายของเลวี และล้างพวกเขาให้บริสุทธิ์ดุจทองคำและเงิน เพื่อเขาทั้งหลายจะได้ถวายเครื่องบูชาแด่พระยาห์เวห์ด้วยความชอบธรรม แล้วเครื่องบูชาของยูด้าห์และเยรูซาเล็มจะเป็นที่พอพระทัยแด่พระยาห์เวห์ ดังเช่นในกาลก่อน และดังเช่นในปีเดือนสมัยก่อน มาลาคี 3:1-4

เครื่องบูชาที่เป็น “ดังเช่นในครั้งโบราณ” นั้น คือเครื่องบูชาโบกถวายในเทศกาลเพ็นเทคอสต์ซึ่งประกอบด้วยขนมปังสองก้อน มันถูกยกขึ้นเป็นเครื่องบูชา โดยชี้ให้เห็นถึงผู้เผยพระวจนะทั้งสองที่ถูกสังหารในท้องถนน และต่อมาถูกยกขึ้นสู่สวรรค์เป็นธัญญาณณ ตอนต้นของวิกฤตฤทฎหมายวันอาทิตย์.

เมื่ออาโรนสร้างลูกวัวทองคำนั้นขึ้น เขากล่าวว่าลูกวัวนั้นคือพระทั้งหลายที่ได้พาพวกเขาออกมาจากอียิปต์ แล้วจึงประกาศให้มีเทศกาลฉลองถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า

และท่านก็รับสิ่งนั้นจากมือของพวกเขา แล้วใช้เหล็กแกะสลักตกแต่งมัน ภายหลังเมื่อได้หล่อเป็นลูกวัวแล้ว พวกเขา ก็กล่าวว่า โอ อิสราเอลเอ๋ย นี่แหละคือพระของท่านทั้งหลาย ผู้ได้พาท่านขึ้นมาจากแผ่นดินอียิปต์ และเมื่ออาโรนเห็นดังนั้น ท่านก็สร้างแท่นบูชาขึ้นตรงหน้ามัน และอาโรนได้ประกาศว่า พรุ่งนี้จะเป็นวันเทศกาลแต่พระยาห์เวห์ อพยพ 32:4, 5

เมื่อราชอาณาจักรอิสราเอลฝ่ายเหนือแยกตัวออกจากราชาอาณาจักรยูดาห์ฝ่ายใต้ เยโรโบอัม กษัตริย์องค์แรกของอิสราเอล ได้จงใจสถาปนาพิธีนมัสการอันเป็นของปลอมขึ้นในสองเมือง ประกาศถ้อยคำเช่นเดียวกับอาโรน โดยอ้างว่าลูกวัวทองคำสองตัวของตนเป็นพระที่นำพวกเขาออกมาจากอียิปต์ และแต่งตั้งเทศกาลอันเป็นของปลอมเช่นเดียวกับที่อาโรนได้กระทำไว้

และเยโรโบอัมกล่าวในใจของตนว่า บัดนี้ราชอาณาจักรจะกลับไปยังราชวงศ์ของดาวิด ถ้าประชาชนนี้ขึ้นไปถวายสัตวบูชาในพระนิเวศของพระยาห์เวห์ที่เยรูซาเล็ม ใจของประชาชนนี้ก็จะหันกลับไปหานายของเขา คือเรโหโบอัมกษัตริย์แห่งยูดาห์ และเขาทั้งหลายจะฆ่าเราเสีย แล้วกลับไปหาเรโหโบอัมกษัตริย์แห่งยูดาห์ ดังนั้นกษัตริย์จึงทรงปรึกษาราชินีแล้วทรงสร้างลูกวัวทองคำสองตัว และตรัสแก่พวกเขาว่า การขึ้นไปยังเยรูซาเล็มนั้นเป็นภาระแก่พวกท่านเกินไป ดูเถิด พระของท่านทั้งหลาย โอ อิสราเอล ผู้ซึ่งได้นำท่านทั้งหลายขึ้นมาจากแผ่นดินอียิปต์ แล้วพระองค์ทรงตั้งองค์หนึ่งไว้ที่เบธเอล และอีกองค์หนึ่งทรงนำไปตั้งไว้ที่ดาน และสิ่งนี้ได้กลายเป็นบาป เพราะประชาชนได้ไปนมัสการต่อหน้าองค์หนึ่งนั้นไกลไปถึงดาน และพระองค์ทรงสร้างสถานบูชาบนที่สูง และทรงแต่งตั้งปุโรหิตจากคนต่ำต้อยที่สุดในหมู่ประชาชน ซึ่งมีได้เป็นลูกหลานของเลวี และเยโรโบอัมทรงกำหนดเทศกาลหนึ่งในเดือนที่แปด ในวันที่สิบห้าของเดือนคล้ายกับเทศกาลที่มีอยู่ในยูดาห์ และพระองค์ทรงถวายเครื่องบูชาบนแท่นบูชา พระองค์ทรงกระทำเช่นนั้นที่เบธเอล โดยถวายบูชาแก่ลูกวัวทั้งหลายที่พระองค์ทรงสร้างขึ้น และทรงแต่งตั้งไว้ที่เบธเอลซึ่งปุโรหิตแห่งสถานบูชาบนที่สูงที่พระองค์ทรงสร้างขึ้น ดังนั้นพระองค์จึงทรงถวายเครื่องบูชาบนแท่นบูชาซึ่งพระองค์ทรงสร้างไว้ที่เบธเอล ในวันที่สิบห้าของเดือนที่แปด คือในเดือนซึ่งพระองค์ได้ทรงคิดขึ้นจากใจของตนเอง และทรงกำหนดเทศกาลแก่ชนชาติอิสราเอล และพระองค์ทรงถวายเครื่องบูชาบนแท่นบูชา และเผาเครื่องหอม 1 พงศกษัตริย์ 12:26-33

ดานหมายถึงการพิพากษา และเป็นสัญลักษณ์แทนสภาพหนึ่ง; เบธเอลหมายถึงพระนิเวศของพระเจ้า ทั้งในการกบฏของอาโรนและของกษัตริย์เยโรโบอัม สัญลักษณ์เหล่านี้ชี้ให้เห็นถึงการผสมผสานระหว่างคริสต์จักรกับรัฐ ซึ่งในที่สุดจะเกิดขึ้น ณ เวลาของกฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกา

กฎหมายวันอาทิตย์เกิดขึ้นในตอนปลายของอัครศตวรรษที่สิบแปด และในตอนต้นของอัครศตวรรษที่สิบเก้า และในตอนที่ได้รับการระบุว่าเป็นเขาโปรเตสแตนต์ในฤดูร้อนปี 1844 ได้เข้ามารวมกันอย่างถูกต้องตามกฎหมายกับเขารูปปฏิรูป ดังนั้น การกบฏของอาโรนและเยโรโบอัมจึงเป็นภาพแทนทั้งปี 1863 และกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งใกล้จะมาถึงด้วย

เหตุที่ทูตแห่งพันธสัญญาทรงชำระ "บุตรทั้งหลายของเลวี" และมีไซนเผ่าอื่นใดนั้น ก็เพราะในการกบฏเรื่องลูกวัวทองคำของอาโรน ชาวเลวีเป็นผู้ที่ยืนอยู่ฝ่ายโมเสส เพราะความสัตย์ซื่อของพวกเขา ในครั้งนั้นพวกเขาจึงได้รับการแต่งตั้งให้เป็นชนเผ่าที่เป็นตัวแทนของฐานะปุโรหิต

ซึ่งเป็นเกียรติที่เดิมได้ทรงกำหนดไว้ให้ประกอบด้วยบรรดาบุตรหัวปีของแต่ละเผ่า
ด้วยเหตุนี้เยโรโบอัมจึงมั่นใจว่าระบบปุโรหิตปลอมของตนมิได้มาจากบุตรทั้งหลายของเลวี
แต่กลับตั้งปุโรหิตของตนขึ้น "จากคนต่ำต้อยที่สุดในประชาชน ซึ่งมีได้เป็นบุตรทั้งหลายของเลวี"

บุตรชายทั้งหลายของเลวีคือผู้ที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ด้วยไฟให้เป็นธงสัญญาณ หรือเครื่องบูชาแบบโบก
ในช่วงวิกฤตกฎหมายวันอาทิตย์ ประวัติศาสตร์ของวิกฤตกฎหมายวันอาทิตย์ในวาระสุดท้าย
ได้ถูกจำลองล่วงหน้าไว้โดยวิกฤตการณ์แห่งปี 1863

เมื่อเขาโปรเตสแตนต์ที่เฟิงได้รับการระบุใหม่นั้นได้ผูกติดเข้ากับเขารูปกลับกันโดยชอบด้วยกฎหมาย
เรายังมีประวัติศาสตร์อีกหนึ่งแนวที่จะต้องกล่าวถึงก่อนที่เราจะเริ่มพิจารณาข้อพระคัมภีร์ที่เราเฟิงอ้างถึงนั้น

เส้นนั้นคือปี ค.ศ. 1856 และเราจะกล่าวถึงเรื่องนั้นในบทความถัดไปของเรา

"การเสด็จมาของพระคริสต์ในฐานะมหาปุโรหิตของเราเข้าสู่ที่บริสุทธิ์ที่สุด
เพื่อการชำระสถานนมัสการให้สะอาด ดังที่ปรากฏใน Daniel 8:14;
การเสด็จมาของบุตรมนุษย์ไปยังผู้ซราแห่งวันทั้งหลาย ดังที่เสนอไว้ใน Daniel 7:13;
และการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าไปยังพระวิหารของพระองค์ ดังที่มาจากคัมภีร์พยากรณ์ไว้
ส่วนเป็นคำพรรณนาถึงเหตุการณ์เดียวกัน;
และเหตุการณ์นี้ยังได้รับการแสดงไว้ด้วยโดยการมาของเจ้าบ่าวสูงานอกิเชกสมรส
ซึ่งพระคริสต์ทรงพรรณนาไว้ในอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน ใน Matthew 25." The Great
Controversy, 426.